acht ton te beladen. De loodsen Caday en Faust zijn juist behandeld. Het bestuur heeft Caday in hechtenis genomen en aan de fiscaal gevraagd een onderzoek te doen waar hij zolang is gebleven, zodat de Deunisveld en de Vrouwe Kornelia Hillegonda van 25 november tot 1 december bij gebrek aan loodsen op de rede van Balasore hadden moeten blijven wachten. Tevens moet onderzocht worden waarom hij niet naar de Vrouwe Kornelia Hillegonda is gegaan, toen de schipper van de Deunisveld, die een Engelse loods voor 700 ropia had ingehuurd om zijn schip voor Hijili Flat te brengen, hem had gewaarschuwd. Ten slotte is besloten na te gaan of Faust inderdaad, zoals hij beweert, wegens gebrek aan proviand is binnengelopen. De uitslag daarvan wordt afgewacht. Overigens is de boete van twee maanden gage voor het wangedrag van Caday vrij coulant. [fol. 1645] Het bestuur gaf de aanbeveling er op te letten dat de loodsen vroeg werden gezonden en hun post naar behoren zouden betrekken. Betreffende de verstrekkingen aan schepen, zowel als anderszins, is op zuinigheid aangedrongen. Hoewel die aan de sloepen en vaartuigen in 1761/62 f 35.786, ofwel f 2589 meer dan verleden jaar, heeft bedragen, is het geaccepteerd dat daarvoor is aangevoerd, dat er bij gebrek aan kavirutouw, vaderlandse kabels verstrekt hadden moeten worden en er in 1761/62 vijf vaartuigen meer waren dan in 1760/61. Het bestuur meende dat er geen andere middelen tegen het stelen bij het vervoer van de wal naar de schepen te bedenken waren. Hoewel dit kwaad niet is uit te roeien, moet er wel alles wat doenlijk is tegen gedaan worden. Hoewel de buitenste einden goed waren, is de afschrijving van 104 vadem touw op zes zware touwen, en van 30 vadem op vijf stuks, die met de Oosterbeek direct uit Nederland aangevoerd waren, goedgekeurd. Voortaan zijn dergelijke afschrijvingen verboden. [fol. 1646] Er is bevolen de touwen bij de aanvoer, al naar gelang de kwaliteit, in te schrijven. Hoewel de afschrijving niet in geld wordt uitgedrukt, verwacht men wel dat het aantal en de lengte naar waarheid wordt verantwoord. Er is maar geaccepteerd dat de schippers van de Visvliet en Scholtenburg het buskruit, dat op de reis naar Bengalen door lekkage onbruikbaar was geworden, overboord hebben gezet. Ze beweerden onkundig te zijn van de duidelijke order van 9 februari 1762 die dit verbood. Ze zouden die niet ontvangen hebben, maar dat is onwaarschijnlijk, omdat ze met de papieren aan alle schepen is meegegeven. In het vervolg moeten de scheepspapieren opgevraagd worden en als dit bevel aanwezig is, moeten de schippers al het weggegooide buskruit tegen inkoopsprijs vergoeden. Het is ook tegen de order [fol. 1647] dat op de lading van de Visvliet een tekort van $297\frac{1}{2}$ pond kruidnagels tegen een overschot van 244 pond nootmuskaat is weggestreept. Het is onbegrijpelijk dat volgens de brief van 24 december 1762, op een aanvoer op de Visvliet van 1008 staven, ofwel 8064 mark baar zilver, 7 mark, 1 once, 5 engels en 18 ase is afgeschreven. Dat is $\frac{1}{10}$ %. Op een lading van 1603 staven, ofwel 12.824 mark op de Langewijk, is 9 mark, 3 once, 16 engels, 8 ase, d.w.z. ongeveer $\frac{1}{14}$ %, afgeschreven en op de lading van de Scholtenburg $9\frac{455}{512}$ mark-troys. Men moet zich daar maar bij neerleggen. Het bestuur is voorgehouden dat zulke tekorten niet meer mogen voorkomen, zeker nu van iedere staaf het gewicht op de factuur wordt vermeld. De afschrijving van een tekort op de equipage- en baanboekjes van 27 lichte ankers is aanvaard, omdat het alleen maar een verkeerde inboeking kan zijn geweest en de equipagemeester een teveel van 33 zware ankers reeds in de boeken heeft opgenomen. Hij moet wel onder ede verklaren dat hij zich niet met de lichte ankers heeft verrrijkt. Wat de belastingen en vergoedingen betreft, [fol. 1648] is de verstrekking door de opperchirurgijn van medicamenten op mondeling bevel verboden. Dit is om foutieve belastingen, zoals de opperchirurgijns Roelandus en Canerie kregen opgelegd, te voorkomen. De schipper van de Welgelegen, Jan Mulder, en zijn vroegere opperstuurman Klaas Vermeulen zijn, om redenen vermeld in de brief van het bestuur van 24 december 1762, na aflegging van de eed, ontheven van belasting wegens een tekort op specerijen. Dit is tevens gebeurd met betaling door de opzichter van de wapenkamer Claude Ogerdias i.v.m. de in 1761 met de Vrouwe Rebecca Jacoba naar Batavia gezonden snaphanen, die onbruikbaar en niet te repareren bleken te zijn. Het bestuur heeft verzekerd dat er geen fraude in het spel was. Het opperhoofd te Patna, Johannes Bacheracht, is niet ontheven van f 310, ofwel $\frac{1}{7}$ gedeelte van het verlies bij de ver-